

99
H. 983.

Yd
5894

ELOGIVM
VILLAE SCHLEVSIGENSIS

AD
IVVENEM GENEROSISSIMVM
GE. LVD. WICHMANNVM
A WARNSDORF
E SOLENNI CONFLICTV LITTERARIO
REDVCEM.

LIPSIAE
LITTERIS LANGENHEMIS.

Meministine, WARNSDORFI suavissime, ut praeterita aestate, qua contubernales eramus, interdum ab aestu pomeridiano languidi, primo, ut fit, mentem oculosque a libris conuerteremus ad praedicandam coeli serenitatem: deinde, alterutro sapienter monente, non immolitteris decere, e museo in secessum Schleufigensem aufugeremus? Age nunc quoque TE, iam expeditum e strepitu syllogismorum, ducam, sed oratione tantum, per illas amoenitates, in quibus haud paucos dies iucundissime condidimus: ita omnia describendo, ut abfuturus olim,

* 2

cum

cum ipso rei fructu careas, certe imagine eius pascaris.

Mirentur alii cultissimos hortos Wenceslai, aut Rudolphi: laudent alii regnum deliciarum pistoriarum, peruagenturque curiosis oculis prouincias eius, affluentissimas formis puellaribus, cincinnatorumque hominum genere, qui perpetuo voto pilei sub brachio gestandi se adstrinxerunt. Me nec tam villa Rascouicensis, quamuis amoenis lucis circumsepta, nec tam prominens in molli fastigio Gaudisium delectat, quam domicilium *Felicitis*, olim optionis apud legiones Caesareas primarii, nunc procul rubis et tormentis bellicis ad Lipsiam in otio rusticantis. Duae ferunt huc viae: altera eaque longiori veniunt, qui equo rhedaue vehuntur: altera vtuntur pedites. Haec, vbi hortos Fregianos transferis, primum recto longoque limite protenditur inter arbores aequis spariis dispositas, et amnem, ligna scissa civibus vsuris aduoluentem: deinde flexa intrat campum late diffusum, illum, in quo dimetiendo quotannis artis Euclideae tirones non minus fatigari solent, quam
qui

qui olim iussu regis Galliae formam orbis terrarum explorarunt. Varia hinc atque inde facies. Imprimisque patet pulcherrimus vrbis adspectus. Aedificia, coelo minantia, nescio quid maiestatis spirare videntur, mentesque contemplantium admiratione perfundunt extolluntque. Ab hac magnificentia vbi deflexeris oculos ad regionis circumiectae vultum modestum, et veluti gratiis veneribusque enitentem, habebis lepidissimam Kochiae, Seyleram in scena excipientis, imaginem. Sed viam persequentibus aperitur pratium, quod in magnam frontem euectum, nemoroso laterum orbe cingitur. Tum angusto tramite, multisque anfractibus sinuato itur per amoenas vmbrae et opaca siluae quiddam agreste resonantis, riuo super molem in alueo exstructam se praecipitante.

Multa nuperrimis ordinum comitiis consultata in commune bonum esse dicuntur: nullusne fuit, qui mentionem iniiceret viae per hanc siluulam latius perumpendae, quo iumentis etiam, vehiculisque apta fieret? Siue sim, siue per mendacium appeller poeta; certe nomen eius sideribus

inferam, qui, quantum in hoc consilio
momenti positum sit ad incrementa Aca-
demiae, commerciorumque, ita intelle-
xerit, vt exequendum perficiendumque
curet.

Vbi perueneris ad nemus extremum:
iam translucet per arborum frondes villa
amoenissima: superato cliuo non admo-
dum aspero, mox in illius sinu requiescas.
Atque hanc describere cum aggredior,
vos, qui Critici vel estis, vel esse vultis,
rogo: si loci pulcritudine incitatus, inter-
dum poetice magis, quam humane locu-
tus fuero, ne ingenio meo, vt quondam
populus Eumolpæ solebat, lapidibus ap-
plaudatis. Qui enim rem pulcerrimam
oratione tractat, isne facilius commotio-
nem sanguinis inhibere potest, quam qui
puellis forma praestantibus affidet?

Instar Dianae, in comitatu Nympharum
altissimae, eminet inter circumiacentes ca-
sulas regia *Felicitis* nostri, vere felicitis: simi-
lis ipsa situi vniuersi terrarum orbis. Amb-
itur enim omnis Oceano, qui primum an-
gusto spatio coarctatur, tum generose indig-
digna-

dignatus, ad laeuam dextramque latius se pandit, summouetque vaste cedentia littora. Domus ipsa splendet munditiae cultuque, non magnifico illo quidem, tamen eleganti. Parietum vestibibus appicta variarum rerum argumenta. Hic in mari turbulento fluctuat ratis, iamiam naufragium passura: illic iuxta pauperum tabernas superbiunt regum palatia, quasi non esset, quod timerent illud: *pallida mors aequo*: alibi torum gramineum premit soror Apollinis, a venando lassae, comitumque choro stipata. Harum quidem imaginum extremitates ne putes ea esse subtilitate ad naturae similitudinem praecisas, ut ab Angelo aut Raphaelae profectas suspiceris: tamen pessimas esse nego: idque propterea, quod orationis panegyricae lex est, ut omnia laudemus, nihil reprehendamus. Quae professio quidem non eo valere debet, ut, cum in caeteris verum dixerero, per huius legis calumniam fidem amittam.

Praetorium satis amplum et capax: essetque, si quae instituerentur, saltationibus accommodatissimum. Hic late circumspiciendi libertatem nactus, admireris singulare

lare regionis ingenium et supra, quam ut
facile describi possit, amoenum, Omnia ar-
ridere, omnia hilaritatem inspirare. Quem
enim non delectat illa, modo messibus,
modo graminis smaragdino virore distincta
planities, terminataque eadem partim coeli
deuxi procliuitate, partim circumscripta
siluarum ambitu, quae longius, quam ut
oculorum prospectus persequi possit, con-
tinuatae procurunt? Repercussam e lacu
subiecto nubium solisque faciem, agrico-
las arationi, aut segeti, iam maturae, de-
metendae intentos, mixtamque rusticis
puellis societatem foena congerentium,
quis non libenter intueatur? Haut procul
porrigitur pratium, paulo altius demissum:
in eo dispersos videas ouium greges pa-
bula carpere, dum interea pastor baculo
innixus, canem affilientem ipsi, blanditias-
que ingerentem, manu verbisque mellitis
demulceat. Alibi lasciuiunt in herbis ar-
menta soluta: taurus auctoritate grauis du-
cit turmas, impetu aequae coeco sequentes,
ac multi philosophicae familiae, cui se
manciparunt, auctorem. Hic olim nihil le-
pidius vidi pugna taurorum, nescio, vtrum
de syllaba scriptoris antiqui, an de amori-
bus

bus inter se decertantium. Iam obnixis
cornibus in proelium ruerant: iam mugitus
regionem implebat; aduolat pecoris
magister, dirisque verbis, verberibusque
faeuens, feroces gladiatores admonet le-
gum, certamina singularia interdicientium.
Diebus nundinalibus cernere licet redeun-
tes ab vrbe, cuius nutritores sunt, rusti-
cos, aniculasque ab oneribus incuruas.
Lento admodum gradu sese mouent, fal-
luntque viam confabulationibus amicis,
quibus si aurem admoueris, miras senten-
tias de pace et bello, prauis temporibus,
nimiaque portitorum exactorumque feue-
ritate audias.

Sed quid dicam de ortu solis, quem ali-
quando hinc speculatus sum? Nihil sane
tam magnifice praedicari potest, quin su-
peret spectaculi diuinitas. Meministine,
WARNSDORFI Amicissime? Pernoctari
eram hic, reditu propter imbres impro-
visos, quibus fulgura et tonitrua accede-
bant, impedito. Primo sub diluculo ex-
cussimus somnum: pluinosam noctem ex-
ceperat matutini coeli serenitas: altum ubi-
que silentium videbatur numinis alicuius
aduen-

aduentum expectare: nisi quod alaudae venientem iam auroram concentibus salutabant. Ab huius admiratione nondum ad nos redieramus: ecce eadem regio coeli, quae rubuerat antea, paulatim aureo colore suffundi: mox per arborum cacumina sparsi ignes emicare: iisque auctis, et in omnes partes vibratis, ipsa solis facies effulgere, terris adhuc annexa illa quidem; mox plenior facta, attolli. Tum guttulae in herbis et arborum frondibus pendentes, veluti totidem specula, solem exceptum reddere, omniaque viuidius efflorescere. Haec contemplati, quibus sensibus commoti sumus! quae voluptas, immo quis horror intimas venas atque medullas peruasit! Est profecto ille dies in iis, quorum memoria semper delector, nunquam fatior.

Adiacet villae hortus, muris virentibus circumdatus, sed non perpetuis: intermittunt enim, ubi prato vicino lateque extenso connectitur. Non sane quisquam hic requirat signa marmorea, amoenos fontes salientes, aut arbores terrae peregrinae adflescere doctas: non illa decent vitae rusticae simplicitatem: verum ostendam

dam lacta gramina, arbores frugiferas, easque in ordinem certaue interualla redactas, fluuiumque; quo alluitur hortus, adeo pellucidum, vt arenam lapillosque profundos perspicere possis. Neque haec amoenitas deficitur xystris, egregiis aduersus aestum receptaculis.

Multi conueniunt hospites: sed regnant imprimis iuuenes academici, hasque delicias possessioni suae subiecisse videntur. Hic eorum coetus et commessationes. Sed omnino remota hinc est profanitas eorum, qui, dum hilares esse volunt, inter importunos strepitus et clamores omnem elegantiae et humanitatis sensum abiiciunt. Eant isti barbari, quo velint: in hoc solo aequae parum viuere possunt, ac in Iuica, insula, anguillae. Videntur omnes, qui in villa nostra frequentes esse solent, taciti pactum iniisse, vt a nemine per iocos et lusus praecepta honestatis et decori violentur. Attamen si quis forte post tres quatuorue annos haec legerit, is cogitet scripta esse anno C. N. MDCCLXXVI. Passim dispergitur agmen, quolibet eam, quae maxime placet, remissionem animi quaerente.

Sunt,

Sunt, quos iuuet cymbam conscendere: Alii humum potius amant, in eaque per herbam fusi, e vimineis calathis cerasa comedunt: alii pedum rectorum ministerium aspernantes ioci causa ligneis incedunt: gigantum fratres videre credas. Suspensus a binis arboribus demittitur funis, in quo nec desunt, qui iactari se patiantur: pars ambulat. Interea desident in procoetone rhedarii ad cyathos, fumique per fistulam ducti nubeculas: omnemque ingenii vrbannitatem apud ancillas praetereuntes consumunt.

Sed quis poterit omnes huius villae illecebras oratione complecti? Huc, huc elaboratur ex vrbe fumosa, quicquid est puellarum venustiorum, dum aetatis et anni pulcerrima tempora ad laetitiam inuitant. Quaecumque praedicantur in carminibus vitae rusticae amoenitates, hic gustandas porrigit ipsa rerum natura. Sunt flores, qui a vobis in festa consociari, et ad sinum vestrum dulciter emori cupiant; pollicetur suauae refrigerium Fauonius, ipsaque aliculae, vobis praesentibus, dulciora solito carmina fundent. Vnum, quod deest huic loco

ere: loco decus, Vos estis. Atque etiam, cum
 per vos constet nunquam otiosas esse, semper
 om- aliquid agere, habetis toros herbaceos, in
 um quibus tibialium contexendorum artificium
 gi- commodissime succedat. At o me, ma-
 isus gisne dicam, miserum, an ineptum? qui
 quo raucus declamo ad rudes expertesque litte-
 ars rarum latinarum! Enimvero autem, si me
 one gratiam aliquam scirem initurum apud vos,
 am hunc libellum germanice redderem, prae-
 ba- fertim cum, vtrius linguae minimum gu-
 su- ftum hauserim, ipse mecum certare soleam.
 Tu vero, cuius praedium oratione pane-
 gyrice extuli, si fortasse mihi statuam de-
 creueris, te nihil aliud fecisse putato, quam
 quod ius fasque efflagitaret.

Atque haec ad TE garrere volui,
 WARNSDORFI Carissime, cum familia-
 res TVI hoc negotii mihi dedissent, ut
 ipforum verbis gratularer TIBI de certa-
 mine litterario feliciter finito, TIBIQUE
 persuaderem, noua se felicitatis accessione
 auctos sibi visum iri, si in omnibus rebus,
 quas animo destinasti, fortuna votis respon-
 derit TVIS. Nominatim sunt I. A. Beck,
 C, Gu. Beck, C. F. a Brand, A. S. a Bur-
 kers-

kersroda, C. B. ab Ende, F. A. ab Ende,
F. Gu. Goetze, *A. M.* Ad. a Griesheim,
C. a Griesheim, R. A. ab Hesler. F. H.
ab Hesler, I. C. Krochmann, I. A. a Kutz-
schenbach, I. C. Marschall, I. C. a Nostitz,
I. C. Oettel, C. F. a Reibold, C. F. Rich-
ter, I. A. B. Richter, L. Rodowe, C. A.
a Watzdorf.

Vale, nobisque amorem TVVM serua.

nde,
im,
H.
utz-
nitz,
ich-
A.

rua.

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

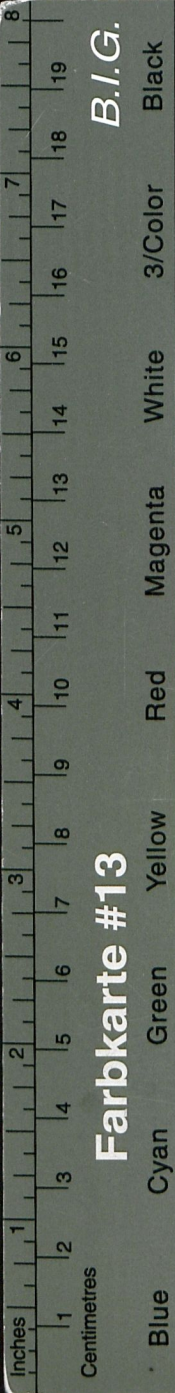
Yd 5894

67

X 319 2015

mit

B.I.G.

Farbkarte #13

7.983

Yd
5894

ELOGIVM
VILLAE SCHLEVSIGENSIS

A D

IVVENEM GENEROSISSIMVM
GE. LVD. WICHMANNVM
A WARNSDORF

E SOLENNI CONFLICTV LITTERARIO
REDVCEM.

LIPSIAE

LITTERIS LANGENHEMIIS.